

ἐνὸς ἤγαγεν ἐσπευσμένως τοὺς ἵππους πρὸς τὸν ἀδελφόν του.

Ἡ νύξ ἦτο ζοφερά, ὁ δὲ Μῆτρος ἀριθμῶν τὰ ζῶα εὗρισκε πάντοτε ὅτι ἔλλειπεν ἐν καὶ ὅτι ἀντὶ τῶν παραγγεληθέντων ὁκτῶ ὁ Γηῶργος δὲν εἶχε παραδώσει παρὰ μόνον ἐπτά. Ὑποπτεύσας δὲ μὴ καθ' ὁδὸν εἶχεν ἀποπλανηθῇ ὁ ἀποζητούμενος ἵππος, διέταξε τὸν Γηῶργον νὰ σπεύσῃ εἰς ἀνέυρεσιν αὐτοῦ, ἂν ἤθελε νὰ μὴ ἐκτεθῇ εἰς τὰ φονικά ἀποτελέσματα τῆς δυσμενείας του.

Ἐντρομος ὁ δυστυχὴς ἔφυγεν ἀπὸ ῥυτῆρος ἐλαύνων τὸν ἵππον διὰ δασῶν καὶ κοιλάδων... Δρόμον πέρνει, δρόμον ἀφίνει... Ἄλλ' ἐπανῆλθεν ἄπρακτος. Ἐνῶ δὲ ἐπλησίαζεν εἰς τὸν πατρικὸν οἶκον καὶ πρὶν ἀκόμη δώσῃ λόγον τῆς ματαίας ἐκδρομῆς του, ὁ Μῆτρος ἀκούσας μακρόθεν ἐνὸς μόνου ἵππου τὸ κάλπασμα προησθάνθη τὴν ἀποτυχίαν καὶ τυφλωθεὶς ἐκ τῆς ὀργῆς ἐπέπεσε φρενῆρης κατὰ τοῦ Γηῶργου καὶ τὸν ἐρένουσε¹ πλήττων δ' αὐτὸν ἀνηλεῶς διὰ τῆς μαχαίρας ἐκάγχαζεν ὁ ἀλιτῆριος καὶ τὸν ἡρώτα,

Γηῶργο! Γηῶργο! Γηῶργο!

τωῦρε, τωῦρε, τῆλογο;

Χᾶ, χᾶ, χᾶ, χᾶ, χᾶ!

Ὁ Γηῶργος ἔκειτο χαμαὶ νεκρὸς, ὁ δὲ ἵππος τοῦ ἀποπτύσας τὸν χαλινὸν ὥρμησεν εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ πατρικοῦ οἴκου καὶ ἀνεμίχθη μετὰ τῶν συντρόφων του.

Εὐθὺς μετ' ὀλίγον αἰμοσταγῆς, ἀποτρόπαιος, ἑκαλλὸς ἐκ τῶν καπνῶν τοῦ αἵματος εἰσέρχεται καὶ ὁ ἀδελφοκτόνος. Συναντηθεὶς δὲ μετὰ τῶν πωληθέντων ἵππων ἤρξατο καταμετρῶν αὐτοὺς ἐκ νέου, ὡς ἂν ἤλπιζε διὰ μιᾶς τελευταίας ἐπιβεβαιώσεως τοῦ ἀμαρτήματος τοῦ Γηῶργου νὰ κατευνάσῃ τὸν ἤδη ἐγειρόμενον φοβερὸν ἐν τῇ συνειδήσει του σάλον. Ἄλλ' ὦ τοῦ θαύματος! Ἀντὶ ἐπτά πάντοτε, τώρα τοὺς εὗρισκεν ὁκτῶ καὶ ἐνόησεν ὁ τάλας ὅτι κατὰ τὴν πρώτην ἀρίθμησιν δὲν εἶχε συμπεριλάβει τὸν ἵππον ἐφ' οὗ ὁ Γηῶργος ἐκάθητο καθοδηγῶν τοὺς ἄλλους. Δισκεδάσθη τότε ἡ πυκνὴ ὀμίχλη ἣτις εἶχεν ἐπισκιάσει τὴν ὄρασίν του, ἔμεινεν ἐμβρόντητος, ἔκλινε γόνυ ἐνώπιον τοῦ ἀδίκως φονευθέντος ἀδελφοῦ του καὶ κλαίων καὶ ὀδυρόμενος παρεκάλεσε τὸν Θεὸν νὰ τὸν μεταμορφώσῃ εἰς πτηνὸν νυκτερόβιον ἔχον φωνὴν ἀνθρωπίνην, ἵνα περιπλανώμενος, αἰωνίως κολάζεται ἐπαναλαμβάνων τοὺς σαρκασμοὺς οὓς ἀπηύθυνε πρὸς τὸν ἀθῶον Γηῶργον πρὶν ἢ τὸν θανατώσῃ.

Γηῶργο! Γηῶργο! Γηῶργο!

τωῦρε, τωῦρε, τῆλογο;...

Χᾶ, χᾶ, χᾶ, χᾶ, χᾶ!

Ὁ Θεὸς τὸν εἰσήκουσε, καὶ ἰδοὺ διατὶ τὸ μὲν ἀπαίσιον πτηνὸν καλεῖται Βαλμᾶς, ὁ δὲ δεισιδαιμόμων λαὸς θεωρεῖ τὸν Βαλμᾶν ἄγγελον προσεχῶν δυστυχημάτων.

Καθ' ὅλον τὸν μακρὸν ἀγροτικόν μου βίον μόνον ἅπαξ ἔτυχε ν' ἀκούσω τοῦ Βαλμᾶ τὰς νυκτερινὰς οἰμωγὰς. Ὁμολογῶ δὲ ὅτι ἡ παράδοξος καλιά του ἐνεποίησε καὶ εἰς ἐμὲ τὴν αὐτὴν ἐκπληξιν τὴν ὁποίαν προξενεῖ εἰς πάντας, διότι κ' ἐγὼ ἐν τοῖς θρήνοις τοῦ κατηραμένου πτηνοῦ σαφῶς διέκρινα τὸ

Γηῶργο! Γηῶργο! Γηῶργο!

τωῦρε, τωῦρε, τῆλογο;...

Χᾶ, χᾶ, χᾶ, χᾶ, χᾶ!

Δὲν εἶναι ἄρα γε περίεργοι αἱ περὶ μετεμψυχώσεως δημῶδεις αὗται δοξασαί καὶ δὲν εἶναι παράδοξον πῶς οὔτε αἱ σκληραὶ τοῦ Ἑθνους ἡμῶν περιπέτειαι, οὔτε ὁ χριστιανισμὸς, μ' ὅλην τὴν ἡθικὴν παντοδυναμίαν του καὶ τὰς περὶ κρίσεως καὶ ἀνταποδόσεως θεωρίας του, δὲν κατάρθωσαν νὰ ἐξαλείψωσιν ὁλοσχερῶς τὰ ἔχνη τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς μυθολογίας, καὶ πῶς ἀπέμεινεν εἰς ἡμᾶς τοὺς πολλαχῶς ἐπιβουλευμένους νεωτέρους Ἕλληνας, ζωντανὴ καὶ αὐτὴ ἡ ἀπόδειξις τῆς γνησιότητος τῆς καταγωγῆς καὶ τῶν γενεολόγων;

¹Εν Λευκίῳ, 1878.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΒΑΛΛΑΡΙΤΗΣ.

Ο ΑΡΜΕΝΟΠΟΥΛΟΣ,

ὁ ὀρθὸς λόγος καὶ ἡ ἐπιείκεια.

Πρὶν ἢ κανονισθῶσιν ὀριστικῶς ἐν Ἑλλάδι τὰ τῆς ἀστικῆς νομοθεσίας, οἱ δικασταὶ παρηγγέλησαν νὰ προστρέχωσιν εἰς τὸν Ἀρμενόπουλον, τὸν ὀρθὸν λόγον καὶ τὴν ἐπιείκειαν.

Ἡ εἰς τοὺς νόμους προσθήκη τοῦ ὀρθοῦ λόγου καὶ τῆς ἐπιεικείας, ἐγένετο ἀφορμὴ τοῦ ἐπομένου κωμικοῦ ἐπεισοδίου.

Πρόεδρός τις δικαστηρίου I. K. ὀνομαζόμενος, ἐντιμὸς μὲν τοῦ Αἰγαίου πολίτης ἐκ τῶν Δυτικῶν, ἀμαθὴς δὲ, καὶ τὸ χερίστον, γυμνὸς κρίσεως, ἐπέστειλεν εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεῖαν ἀναφορὰν ἐν ἣ ἔλεγεν, ὅτι ἐκ τῶν βιβλίων αὐτοῦ παρηγγέληται νὰ συμβουλευέται, Ἀρμενόπουλον, εὐρὼν ἡγόρασεν, ἐπιείκειαν ὅμως καὶ ὀρθὸν λόγον, εἰ καὶ ἡρεύνησεν ἐπιμελῶς καὶ οὐδὲ χρημάτων ἐφείσθη, οὐδαμοῦ ἀνεκάλυψεν ὅθεν καὶ παρεκάλει νὰ σταλῇ αὐτῷ ἐν ἀντίτυπον ἐπιεικείας καὶ ἐν ἀντίτυπον ὀρθοῦ λόγου, ὧν τὴν τιμὴν ἦτο πρόθυμος ν' ἀποτίσῃ.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * Οἱ ἄνθρωποι ὀλίγον φροντίζουν τί πρέπει νὰ ᾔνῃ καὶ πολὺ τί πρέπει νὰ φαίνωνται.

* * Καθ' ἐκάστην ἀναγινώσκωμεν ἐν ἐφημερίδι: «Ἡ ἐνοχὴ τοῦ κατηγορουμένου ἦτο προφανὴς, ἀλλ' οἱ ἐνορκὶ παρασυρθέντες, ὑπὸ τῆς εὐγλωττίας τοῦ συνηγόρου ἠθώωσαν τὸν κατηγορούμενον!» Ἄν τοιαύτην ἀκούσιν οἱ δικηγόροι ἐπιρροήν, πρέπει νὰ καταργηθῇ ἢ τὸ δικηγορικὸν ἐπάγγελμα ἢ τὸ ὀρκωτικὸν σύστημα.